

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Russ Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 decembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Popa Gheorghe, născut la xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx bd. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.11.2018 - 04.12.2019

2. instanța de apel: 14.05.2020 – 22.06.2021

3. instanța de recurs: 15.09.2021 – 14.12.2021

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 decembrie 2019, Popa Gheorghe, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35 000 lei.

Cheltuielile judiciare constituite din 320 lei MD, în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.201802D2003 din 02.10.2018, au fost trecute în contul statului.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Popa Gheorghe, la 10 iulie 2018, aproximativ la ora 21:30, aflându-se în loc public și anume în cabinetul președintelui ACCL al blocului locativ amplasat pe bd. Xxxxx, mun. Xxxxx, având drept scop comiterea unui act de huliganism, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestora, încălcând grosolan și demonstrativ regulile sociale și morale de conviețuire, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin neglijarea premeditată a conduitei și liniștii în societate, conștientizând că acțiunile sale deveneau inevitabil cunoscute persoanelor din preajmă, din motive huliganice, i-a adresat lui Brailean Sergiu cuvinte necenzurate.

Ulterior, în continuarea acțiunilor sale criminale, Popa Gheorghe, desconsiderând normele etice general acceptate și manifestând o obrăznicie deosebită, i-a aplicat lui Brailean Sergiu multiple lovituri cu pumnii în regiunea craniului, cauzându-i potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201802D2003 din 02 octombrie 2018, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, edem al țesuturilor moi la nivelul capului, echimoză la nivelul feței, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, instanța de fond, a calificat acțiunile lui Popa Gheorghe în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, pe semnele: *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor.*

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, apărătorul Russ Sergiu în numele inculpatului, a atacat-o cu apel, în care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță prin care să fie achitat, pe motiv că acțiunile acestuia sunt pasibile doar de sancțiune în baza articolelor contravenționale.

În motivarea apelului, a indicat:

- instanța de fond contrar prevederilor art. 385 Cod de procedură penală, nu a constatat dacă fapta imputată lui Popa G. nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii;

- concluziile aduse în motivarea sentinței sunt întemeiate doar pe probele acuzării;

- consideră eronată concluzia instanței de judecată despre vinovăția lui Popa Gheorghe în comiterea infracțiunii de huliganism prevăzut de art. 287 alin. (1) Cod penal, precum și despre faptul că, acțiunile acestuia au fost îndreptate direct și intenționat spre încălcarea grosolană a ordinii publice, care în viziunea instanței și este obiectul principal al infracțiunii la care a atentat inculpatul având scopul direct de a se impune regulilor de conviețuire socială or, pe parcursul procesului penal din conținutul probelor cercetate s-a stabilit că, acțiunile lui Popa Gheorghe erau îndreptate direct spre cauzarea durerilor fizice și pricinuirea de leziuni corporale neînsemnate părții vătămate, din motiv de răzbunare pentru injurie și înjosirea demnității sale de către partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, cu toate că inculpatul Popa Gheorghe vina nu a recunoscut-o, instanța de apel a conchis că vina inculpatului Popa Gheorghe în comiterea huliganismului imputat, se dovedește integral de următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele și combat argumentele apelurilor declarate de inculpat, cum ar fi: declarațiile părții vătămate Brailean Sergiu, martorilor Andrieș A., Popescu L., Macovei S., Iachimov I., Bocaci I.,

procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale din 10.07.2018 (f.d.15), procesul-verbal privind actele de constatare din 10.07.2018 (f.d.14), îndreptarea din data de 10.07.2018, eliberată de către inspectorul superior Filip Victor lui Brailean Sergiu privind prezentarea acestuia către Centrul de Medicină Legală pentru stabilirea gradului de leziuni corporale (f.d.27), raportul de constatare nr.201802P2371 din 11 iulie 2018 (f.d.25-26), plângerea lui Brailean Sergiu din 06 septembrie 2018 (f.d.07), raportul de expertiză judiciară nr. 201802D2003 din 02 octombrie 2018 (55-56), procesul-verbal de confruntare (f.d.46-50).

Astfel, instanța de apel a constatat că, Popa Gheorghe a comis infracțiunea imputată lui și că acțiunile inculpatului au fost corect calificate de către prima instanță și se încadrează în baza art. 287 alin.(1) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că argumentele inculpatului nu corespund adevărului și sunt înaintate în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece sunt contradictorii cu celelalte probe, analizate și apreciate mai sus, care demonstrează vinovăția lui în comiterea huliganismului imputat.

Instanța de apel a considerat că, nerecunoașterea vinovăției de către Popa Gheorghe de comiterea infracțiunii incriminate nu echivalează cu achitarea lui sau cu recalificarea acțiunilor în baza Codului contravențional, deoarece circumstanțele stabilite și probele analizate și enumerate, dovedesc comiterea de către el a faptelor incriminate și o califică ca o metodă de apărare, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de bănuț, învinuit sau inculpat nu poate fi urmărită penal pentru depunerea declarațiilor intenționate false, decât în cazurile expres prevăzută de legea procesual penală, iar nerecunoașterea vinei de către Popa Gheorghe pe întreg procesul penal se apreciază ca un drept al acestuia și ca o metodă de apărare.

Din cele menționate reiese că, de către Popa Gheorghe a fost încălcată și ordinea publică și manifestată o lipsă de respect față de societate. Popa Gheorghe i-a aplicat lui Brailean Sergiu lovituri cu pumnii în regiunea craniului regiuni, ale corpului, în loc public.

De aceea argumentele apelantului, apărătorului Russ Sergiu, precum că acțiunile lui Popa Gheorghe pot fi calificate ca o contravenție, iar probele acumulate și examinate în cadrul ședințelor de judecată nu dovedesc faptul că, Popa Gheorghe n-a săvârșit infracțiunea de care este învinuit sunt nefondate și au fost respinse pe motivele indicate supra.

Totodată se consideră infracțiune de huliganism și nu o contravenție, dacă făptuitorul nu se limitează doar la: acostarea jignitoare, în locuri publice, a persoanei fizice, tulburarea ordinii publice; tulburarea liniștii în timpul nopții, alte acțiuni similare; tragerea din armă de foc, în locuri publice, în locuri rezervate pentru tragere, dar cu încălcarea modului stabilit, însă mai recurge și la aplicarea violenței, la amenințarea, cu aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele

huliganice, or în astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că anume încălcarea grosolană a ordinii publice cu aplicarea violenței și constituie distincția dintre contravenție și infracțiune, inclusiv că fapta a fost săvârșită în loc public, în incinta unui bloc locativ, în prezența martorilor, fiind încălcată ordinea publică, or în împrejurările descrise fapta comisă de inculpatul Popa Gheorghe depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni și aceasta, contrar argumentelor părții apărării, care pretinde că, acțiunile inculpatului nu au atins acel grad de pericol sporit care este necesar în cazul unei infracțiuni.

Referitor la cele invocate de apelant că, acțiunile lui Popa Gheorghe au fost îndreptate, în exclusivitatea în privința persoanei lui Brăilean Sergiu și nici într-un mod, nu urmărea scopul de a periclita în mod grosolan ordinea publică, instanța de apel a reținut că, obiectul atentatului în prezenta speță a fost doar persoana lui Brăilean Sergiu, care a fost stopat cu forța să nu sustragă actele, iar acțiunile inculpatului, absolut nu au fost îndreptate asupra publicului, precum cere componența huliganismului, și aceasta întrucât: obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism are un caracter complex, și anume: obiectul juridic principal al infracțiunii de huliganism, care-l constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărute împotriva acțiunii de huliganism la care prin acțiunile sale, a atenta inculpatul precum și obiectul juridic secundar, care-l formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică, morală a persoanei.

Astfel, în speță, acțiunile inculpatului au avut loc în public, în una din părțile clădirii, blocului locativ, în prezența martorilor, care se aflau în incinta aceluiași birou, fiind audiați în calitate de martori în prezenta cauză.

Un alt argument al apelantului, precum că lipsește și un alt semn al huliganismului, ce ține de latura subiectivă și anume, intenția, instanța de apel a reținut că, în cazul huliganismului intenția este una huliganică, apărută spontan și fără nici un temei pe când între Brăilean Sergiu și Popa Gheorghe de mai mult timp exista o relație foarte ostilă și tensionată în legătură cu agresarea verbală de către Brăilean Sergiu a doamnei Popescu Liuba care este în vârstă și invalidă, aceasta fiind președintele a ACCL și în apărarea căreia, de mai multe ori, a intervenit Popa Gheorghe și că, relațiile de ostilitate între pretinsa parte vătămată și inculpat existau și din cauza intenției lui Brăilean Sergiu să schimbe conducerea ACCL din care făcea parte Popa Gheorghe, și el să preia împreună cu prietenii săi conducerea.

Instanța de apel a stabilit că, nu poate fi reținut argumentul apărării prin care se susține că, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 152 Cod penal, din raționamentul că instanța a exclus din învinuire elementul constitutiv „adresare de cuvinte necenzurate”, după cum a reținut instanța adresarea de cuvinte necenzurate este o formă de realizare a actului de huliganism, anume acest

deziderat a și stat la baza condamnării inculpatului și nici de cum nu poate fi de înțeles ca o excludere din învinuire după cum susține apelantul.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, nu este întemeiată critica din apelul declarat în interesele inculpatului, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată în opinia acestora a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța de fond, ținând seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, partea vătămată și martorul, a cercetat probele administrate la dosar, dând citire și altor documente, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect au stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Popa Gheorghe.

Instanța de apel a constatat că, la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de fond și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Tot aici, instanța de apel a relevat, că instanța de fond corect a constatat că, în acțiunile inculpatului Popa Gheorghe sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, inclusiv și latura obiectivă, argumente pe care instanța de apel le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și condițiile de viață ale acestora.

Astfel, conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea săvârșită de către Popa Gheorghe, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, inclusiv s-a ținut cont de motivul comiterii infracțiunii, o evidentă lipsă de respect față de elementarele reguli morale în societate, față de drepturile altor persoane și dorința să-și demonstreze atitudinea disprețuitoare față de persoanele din jur, să-și arate în public superioritatea și forța; de persoana celui vinovat, că inculpatul Popa Gheorghe este fără antecedente penale, anterior nu a mai fost judecat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se deține, din spusele acestuia, are la întreținere un copil minor, astfel îndreptarea și corectarea inculpatului Popa Gheorghe este posibilă fără izolarea acestuia de societate, or, aplicarea în privința ultimului a unei pedepse sub formă de închisoare, ar fi una excesivă. De asemenea, inculpatul Popa Gheorghe nu și-a recunoscut vina. În privința inculpatului Popa Gheorghe circumstanțe atenuante lipsesc, circumstanțe agravante, de asemenea nu au fost stabilite.

Astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță a ținut cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane, instanța de fond considerând posibilă corectarea și reeducarea lui Popa Gheorghe.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Russ Sergiu în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Popa G. să fie achitat.

În motivarea recursului ordinar, invocă aceleași motive pe care le-a indicat în apel, suplimentar menționând că:

- la 12 august 2021, Curtea Constituțională a pronunțat Hotărârea nr. 25 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 287 alin. (1) din Codul penal (sesizările nr. 208g/2020, nr. 44g/2021, nr. 49g/2021 și nr. 76g/2021), Curtea a declarat neconstituționale cuvântul „grosolan” și textul „cinism sau” din articolul 287 alin. (1) din Codul penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002;

- instanța de apel neîntemeiat a respins poziția apărării privind neîntrunirea în acțiunile inculpatului Popa Gheorghe a elementelor constitutive a componenței infracțiunii de huliganism, prevăzută de alin. (1) art. 287 Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 14) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, fiind just constatate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, corect a reținut constatarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocatul Russ Sergiu în numele inculpatului se reține, că acesta invocă ca temei de drept pct. 6), 8), 12), 14) din alin.

(1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțională prevederea legii aplicate în cauza respectivă.*

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiurile invocate de către recurent și prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a sentinței de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal. Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Colegiul penal reține, că în recurs avocatul Russ S. în numele inculpatului, invocă practic aceleași motive pe care le-a indicat în apel, iar instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că Popa G. este vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la faptul că, în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și asupra opiniei recurentului că, inculpatul a aplicat violența asupra lui Brăilean S. însă nu din intenții huliganice, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Având ca suport prevederile legale sus enunțate și analizând textul deciziei instanței de apel, în viziunea Colegiului, această instanță și-a motivat soluția adoptată, iar autorul recursului, de fapt, nu aduce careva argumente noi, ce ar

combate concluzia instanțelor de judecată. În principiu argumentele invocate în recurs, sunt similare celor invocate în apel, iar instanța de apel a respectat prevederile legale stipulate la art. 414, 417 Cod de procedură penală, pronunțându-se motivat asupra argumentelor esențiale invocate în apel.

De asemenea, Colegiul penal consideră, că nu sunt întemeiate nici criticile referitoare la faptul că, violența fizică în privința lui Brăilean S. a fost aplicată pentru a curma încercările lui de a sustrage acte de pe masa președintelui asociației, precum și pentru a-l îndepărta din acea încăpere, însă nu din intenții huliganice. La alegațiile date, instanța de recurs menționează, că acestea au constituit obiect de discuție în cadrul instanțelor de fond, asupra cărora instanțele de judecată s-au expus suficient și argumentat, deoarece au constituit linia principală de apărare în cadrul prezentului proces penal și cărora le-au fost acordate o atenție deosebită, precum rezultă din materialele cauzei și hotărârile adoptate în speța dată. Deci, reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal nu se poate îndepărta de la concluziile precum că, obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism are un caracter complex și anume: obiectul juridic principal al infracțiunii de huliganism, care-l constituie relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărate împotriva acțiunii de huliganism la care prin acțiunile sale a tentat inculpatul, precum și obiectul juridic secundar, care-l formează realțiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică, morală a persoanei. Astfel, instanța de apel întemeiat a reținut că, în speță, acțiunile inculpatului au avut loc în public, în una din părțile clădirii, blocului locativ, în prezența martorilor, care se aflau în incinta aceluiași birou, fiind audiați în calitate de martori în prezenta cauză.

Cu privire la invocările autorului recursului, precum că instanțele inferioare eronat au acceptat poziția acuzării, precum că în acțiunile inculpatului este întrunită latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, Colegiul le consideră nefondate, deoarece instanțele de fond, ținând cont de totalitatea probelor administrate în cauză, întemeiat au reținut că, probele cercetate minuțios în cadrul examinării cauzei, demonstrează că inculpatul a acționat cu intenție directă, conștientizând de fapt caracterul public, prezența martorilor în momentul iscării conflictului și că îl deranja prezența victimei la adunare, a reacționat disproporționat în raport cu acțiunile victimei, alegând un procedeu antisocial în vederea atingerii scopului de a-l da afară din oficiu.

Mai mult ca atât, Colegiul penal reține că, instanța de apel întemeiat a respins argumentele referitor la faptul că, acțiunile inculpatului, care a aplicat violența în intenția de a curma acțiunile evident provocatoare ale lui Brăilean S., nu pot fi calificate conform art. 287 Cod penal, fiind pasibile doar de sancțiune în baza articolelor Codului contravențional. Astfel, Colegiul penal statuează că, instanțele de fond întemeiat au remarcat faptul că, huliganismul incriminat de norma penală, presupune și prezența unei acțiuni adiacente-acțiune exprimată alternativ, în aplicarea violenței asupra persoanei. Se consideră infracțiune de huliganism și nu o

contravenție, dacă făptuitorul nu se limitează doar la: acostarea jignitoare, în locuri publice a persoanei fizice, tulburarea ordinii publice, tulburarea liniștei în timpul nopții, alte acțiuni similare, tragerea din armă de foc în locuri publice, în locuri rezervate pentru tragere, dar cu încălcarea modului stabilit, însă mai recurge și la aplicarea violenței, la amenințarea cu aplicarea violenței sau la opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curcă actele huliganice, or în astfel de circumstanțe, fapta comisă depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni. În urma celor expuse, instanța de recurs atestă că, instanțele de fond just au stabilit că, în speță, anume încălcarea ordinii publice, cu aplicarea violenței constituie distincția dintre contravenție și infracțiune, inclusiv că fapta a fost săvârșită în loc public, în incinta unui bloc locativ, în prezența martorilor, fiind încălcată ordinea publică, astfel în împrejurările descrise fapta comisă de inculpatul Popa G. depășește gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Astfel, Colegiul penal statuează că, instanța de apel a apreciat probele conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, întemeiat a stabilit vinovăția inculpatului și că acțiunile acestuia sânt incidente elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fapta fiind încadrată juridic corect și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Referitor la prezența temeiului pentru recurs invocat de recurent, prevăzut de pct. 14) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și argumentul adus în acest sens precum că, la 12 august 2021, Curtea Constituțională a pronunțat Hotărârea nr. 25 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 287 alin. (1) din Codul penal (sesizările nr. 208g/2020, nr. 44g/2021, nr. 49g/2021 și nr. 76g/2021), Curtea a declarat neconstituționale cuvântul „grosolan” și textul „cinism sau” din articolul 287 alin. (1) din Codul penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002, instanța de recurs îl consideră neincident în speța dată.

Astfel, Colegiul penal reține că, cu toate că, la caz instanțele de fond au constatat că, inculpatul Popa G. a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor*, iar prin Hotărârea Curții Constituționale, au fost declarate neconstituționale cuvântul „grosolan” și textul „cinism sau” din articolul 287 alin. (1) din Codul penal al Republicii Moldova, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2002, Colegiul penal consideră că acest fapt nu schimbă situația pentru recalificarea acțiunilor inculpatului sau achitarea acestuia, după cum solicită recurentul, deoarece în aceeași Hotărâre a Curții Constituționale, se menționează că *„...diferența dintre infracțiunea și contravenția de huliganism constă în prezența sau în lipsa acțiunilor adiacente. Acțiunile adiacente sunt aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra*

persoanelor și opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care combat actele huliganice. Diferența dintre infracțiunea și contravenția de huliganism constă, de fapt, în prezența sau în lipsa acțiunilor adiacente, i.e.: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor și opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care combat actele huliganice.” Astfel, Colegiul penal reține că, la caz, argumentele recurentului nu sunt de natură de a interveni în hotărârile atacate, iar acțiunile acestuia oricum întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 8), 12), 14) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, urmare toate criticile din recursul declarat de către avocatul Russ S. în numele inculpatului, sunt vădit neîntemeiate, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Russ Sergiu în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Popa Gheorghe**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 03 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Plămădeală Ghenadie